

๔๑

ธรรมที่สั่งสมดีแล้ว...นำสุขมาให้

ธรรมอันบุคคลสั่งสมดีแล้ว นำความสุขมาให้

ผู้ประพาศิบริสุทธิกายวาจาและบริสุทธฺิใจ บริสุทธฺิเจตนา จนกระทั่งใจผ่องใส นิ่งก็เป็นสุข นอนก็เป็นสุข ยืน เที้ยว เป็นสุข ทั้งนั้น ไม่มีทุกข์อันหนึ่งอันใดมาแผ้วพาน เพราะเหตุว่าในเรื่องทุจริต ไม่มี มีแต่สุจริตฝ่ายเดียว นี่แค่นี้ชั้นหนึ่ง เพราะว่าธรรมย่อมรักษาผู้ประพฤติธรรม

สูงขึ้นไปกว่านี้ผู้ที่ได้บรรลุเป็นโคตรภูบุคคล มีธรรมกาย ใจ ก็อยู่ศูนย์กลางดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายธรรม อย่างนี้สูงขึ้นไป ธรรมก็ย่อมรักษาผู้ประพฤติธรรมไว้ เป็นโคตรภู เป็นโสดาทั้งหยาบ ทั้งละเอียด เป็นสกทาคาทั้งหยาบทั้งละเอียด เป็นอนาคาทั้งหยาบ ทั้งละเอียด เป็นอรหัตทั้งหยาบทั้งละเอียด

พวกนี้หมดทุกข์ มีสุขฝ่ายเดียว ทุกข์มีน้อยนัก ไปถึงพระอรหัตหมดทุกข์ ไม่มีทุกข์เลย มีสุขฝ่ายเดียว เรียกว่า เอกันตะ เป็นบรมสุขฝ่ายเดียว เข้าวิราคธาตุ-วิราคธรรมทีเดียว

อย่างนี้แหละได้ชื่อว่าธรรมย่อมรักษาผู้ประพฤติธรรม ผู้มีธรรมกายนั้นแหละ ธรรมย่อมรักษาผู้ประพฤติธรรม หรือยังไม่ถึง

ธรรมกาย มีบริสุทธิ์กาย วาจาใจ จะให้เข้าถึงธรรมกายให้ได้ ก็ได้
ชื่อว่าผู้รักษาธรรมเหมือนกัน

ธรรมนั้นแหละย่อมรักษาผู้ประพาศธรรมเหมือนกัน

ธรรมนั้นแหละนำความสุขมาให้

**ธรรมที่สั่งสมมา ดีแล้ว ปฏิบัติดีแล้ว ปฏิบัติแล้ว ก็นำความ
สุขมาให้**

จากพระธรรมเทศนาเรื่อง “ปกิณกะ”